

ZESZYT DUSZPASTERSKI – I PIĄTEK MIESIĄCA

Rok 3. Zeszyt 4 (27) (5 kwietnia 2024 r.)

Schemat materiałów na każdy I piątek

- **Adoracja na I niedzielę miesiąca**
- *Msza św. z udziałem dorosłych (wstęp do Mszy św., Ewangelia, kazanie, modlitwa wiernych, wstęp do adoracji wynagradzającej)*
- *Msza św. z udziałem dzieci (wstęp do Mszy św., kazanie, nabożeństwo wynagradzające)*

I NIEDZIELA KWIECZNIA 2024

(7 kwietnia 2024 r.)

I. Adoracja na I niedzielę miesiąca

Jezu, gdy po Zmartwychwstaniu przyszedłeś do Wieczernika, zająłeś miejsce pośrodku swych uczniów, a więc miejsce centralne. Tak, Panie, Ty pragniesz być w centrum życia swych uczniów i w centrum wspólnoty Kościoła, ale Twoje oczekiwanie dotyczy także indywidualnego życia każdego z Twoich wyznawców. Nawet, gdyby rozszalały się burze życiowe, one nas nie zniszczą, gdy zamieszkamy w Twoim miłosiernym Sercu. Będziemy powtarzać: Miłosierne Serce Jezusa, bądź uwielbione,

- *za rany na Twoim ciele, które są znakiem najwyższej miłości Twego Serca,*
- *za to, że miłość i miłosierdzie wypływają z Twego wnętrza,*
- *za to, że przez swoje Słowo i sakramenty święte wyprowadzasz nas z grobu różnych lęków, trosk, niepokojów, samotności, do życia w wolności ducha,*
- *za to, że Twoja Eucharystyczna obecność dodaje nam mocy do radosnego życia przykazaniami w wierze, ufności i miłości,*
- *za dar Twojego Serca, jakim jest pokój, którego świat dać nie może,*

Śpiew: Jezu, ufam Tobie /3x

Rzekłeś: „Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam...”. To posłanie dotyczy każdego z nas. Każdy z nas ochrzczonych, każdy, kto doświadczył przez wiarę spotkania ze Zmartwychwstałym Panem, powinien być Jego świadkiem. Co to znaczy? Mamy Go naśladować w miłości, pokorze, służbie i wrażliwości na potrzeby innych. Naszymi postawami wynikającymi z wiary, mamy objawiać światu Jego kochające, miłosierne Serce. Pan nie zostawił nas samych. Tchnął na nas swojego Ducha. To dzięki Jego mocy możemy i powinniśmy stawać się – jak uczniowie – gorliwy-

mi, radosnymi świadkami miłości Ojca, objawionej w Synu. Duch potrafi ożywić nawet martwe kości, a więc może ożywić także i nasze odrętwiałe serce, ale pod warunkiem, że Mu to serce oddamy do dyspozycji.

Śpiew: Bóg mój i wszystko serce Cię czuje.

Dzisiaj, gdy przeżywamy uroczystość Bożego Miłosierdzia, podziękujmy Panu, za to, że w miłosierdziu Serca swego ustanowił sakrament pojednania, że podzielił się z uczniami władzą odpuszczania grzechów. To władza jest zarezerwowana tylko dla Boga. Jednak nieskończone miłosierdzie Serca Pańskiego dzieli się tą władzą z uczniami, by na nowo ożywiać to, co przez ciemność grzechu umarło w nas. Teraz przez krótką chwilę milczenia wpatrujemy się w tę Hostię Białą, w której bije żywe, miłosierne Jezusowe Serce.

Panie, razem z Tomaszem Apostołem, patrząc w Twoje oczy, dotknięci miłością i miłosierdziem Twego Serca będziemy powtarzać: „Pan mój i Bóg mój”:

- *gdy, w milczeniu wpatruję się w Twe Eucharystyczne Serce, dusza mi woła,*
- *gdy, doznaję Twego miłosierdzia w sakramencie pojednania, szczęśliwy, uwolniony wołam,*
- *gdy, w modlitwie wznoszę ku Tobie swą duszę, wszystko, co jest we mnie woła,*
- *gdy, w cierpieniu doznaję pokoju serca, którego świat dać nie może, wołam,*
- *gdy, myślę o tym, że mam w niebie dom, nie ręką ludzką uczyniony, z tęsknotą wołam.*

Panie, jesteś moim Bogiem, Ciebie z troską szukam. Jak sucha ziemia pragnie wody, tak ja potrzebuję Ciebie, Twojej miłującej obecności i miłosierdzia. Potrzebuję mocy Twego Ducha, bym w Jego mocy mógł iść przez życie, jako świadomy, wierny chrześcijanin, gdyż na to zostałem przez Ciebie posłany.

Pieśń przed błogosławieństwem

I PIĄTEK KWIECZNIA 2024

(5 kwietnia 2024 r.)

II. Msza Święta z udziałem dorosłych

1. Wstęp do Mszy św.

Jezus zaprasza nas dziś to życia w Jego obecności, do nieustannego trwania z Nim i przy Nim. Wtedy nasze starania i wysiłki nabierają innego, zbawczego charakteru. W I piątek miesiąca chcemy przypomnieć sobie tę prawdę, że również Bóg potrzebuje naszej obecności, ponieważ nas kocha. Jesteśmy Mu potrzebni, by trwać przy Nim. Niech ta wzajemna obecność sprawia w nas, ludziach, świętość.

2. Ewangelia

(J 21,1-14)

„Jezus znowu ukazał się nad Jeziorem Tyberiadzkim. A ukazał się w ten sposób: Byli razem Szymon Piotr, Tomasz, zwany Didymos, Natanael z Kany Galilejskiej, synowie Zebedeusza oraz dwaj inni z Jego uczniów. Szymon Piotr powiedział do nich: «Idę łowić ryby». Odpowiedzieli mu: «Idziemy i my z tobą». Wyszli więc i wsiedli do łodzi, ale tej nocy nic nie ułowili. A gdy ranek zaświtał, Jezus stanął na brzegu. Jednakże uczniowie nie wiedzieli, że to był Jezus. A Jezus rzekł do nich: «Dzieci, macie coś do jedzenia?». Odpowiedzieli Mu: «Nie». On rzekł do nich: «Zarzućcie sieć po prawej stronie łodzi, a znajdziecie». Zrzucili więc i z powodu mnóstwa ryb nie mogli jej wyciągnąć. Powiedział więc do Piotra ów uczeń, którego Jezus miłował: «To jest Pan!». Szymon Piotr, usłyszawszy, że to jest Pan, przywdział na siebie wierzchnią szatę – był bowiem prawie nagi – i rzucił się wpław do jeziora. Pozostali uczniowie przyплыли

łódką, ciągnąc za sobą sieć z rybami. Od brzegu bowiem nie było daleko – tylko około dwustu łokci. A kiedy zeszli na ląd, ujrzeni rozłożone ognisko, a na nich ułożoną rybę oraz chleb. Rzekł do nich Jezus: «Przynieście jeszcze ryb, które teraz złowiliście». Poszedł Szymon Piotr i wyciągnął na brzeg sieć pełną wielkich ryb w liczbie stu pięćdziesięciu trzech. A pomimo tak wielkiej ilości sieć nie rozerwała się. Rzekł do nich Jezus: «Chodźcie, posilcie się!». Żaden z uczniów nie odważył się zadać Mu pytania: «Kto Ty jesteś?», bo wiedzieli, że to jest Pan. A Jezus przyszedł, wziął chleb i podał im – podobnie i rybę.

To już trzeci raz Jezus ukazał się uczniom od chwili, gdy zmartwychwstał”.

3. *Kazanie*

A. *Widzieć*

Cudowny połów, o którym słyszymy w dzisiejszej Ewangelii, ukazuje nam jak Bóg jest szczodry w dawaniu. Na polecenie Pana, uczniowie zarzucili sieci i z powodu mnóstwa ryb nie mogli wyciągnąć sieci. Ewangelia ukazuje nam wiele przykładów hojności Jezusa. Przykładem może być również cud w Kanie, gdzie Pan obdarował weselników winem, którego zabrakło. Również w dniu dzisiejszym, wielu z nas gromadzi się tutaj, w świątyni, aby zostać obficie obdarowanym przez Boga. Z nabożeństwem pierwszych piątków miesiąca związane są przecież obietnice. Jezus dał nam ich aż dwanaście. Już pierwsza z nich ukazuje nam, jak wiele Bóg chce dać człowiekowi. Jezus obiecuje, że czcicielom swojego Serca da wszystkie łaski potrzebne w ich stanie. Nabożeństwo pierwszych piątków miesiąca nie jest jednak magiczną praktyką. Nie chodzi w nim o rytualne odprawienie tego nabożeństwa. Kluczem do otrzymania łask, o których mówi Chrystus, jest posłuszeństwo Bogu. Gdy

na weselu w Kanie zabrakło wina, Matka Boża powiedziała służącym: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2,5). Gdy zrobili to, co Jezus im przykazał, zostali obdarowani obfitością wina. Podobnie stało się w przypadku uczniów na jeziorze, którzy nie mogli nic złowić. Posłuchali słów Jezusa, zarzucili sieci po prawej stronie, choć mogło wydawać im się to bezsensowne, i sieci wypełniają się mnóstwem ryb. Oba te przypadki pokazują nam wyraźnie, że Jezus obdarza obficie tych, którzy słuchają Jego głosu, którzy pełnią Jego wolę.

B. *Oceniać*

To Boże obdarowanie zachodzi przede wszystkim na gruncie wiary. Bóg chce nas wspomagać swoją łaską, chce nam błogosławić. Im bardziej spotykamy się z Nim na modlitwie, wsłuchujemy się w Jego głos i szukamy Jego woli, tym bardziej pozwalamy Bogu działać w naszym życiu. Spójrzmy na przykład Apostołów. Jan, umiłowany uczeń, jako pierwszy rozpoznał stojącego na brzegu Pana. To miłość sprawia, że duchowe poznanie szybciej rozjaśnia umysł. Dzieli się tym poznaniem z innymi uczniami, mówiąc: „To jest Pan!”. A co robi Piotr. Momentalnie rzuca się wpław do jeziora i płynie w kierunku Pana. Tak bardzo pragnie tego spotkania, że nie czeka na innych. Jan jest dla nas wzorem mistycyzmu w wierze, Piotr – gorliwości. Postawa uczniów może być dla nas inspiracją do tego, abyśmy również zabiegali o Janową zażyłość oraz Piotrową gorliwość w relacji z Panem. Praktyka pierwszych Piątków miesiąca z pewnością będzie w tym pomocna. Nabożeństwo to przemienia nasze serca – upodabnia do Serca Jezusowego. Serce Boże jest skarbnicą Bożych łask, z której możemy obficie czerpać. To Serce – jak modlimy się w litanii – jest „źródłem życia i świętości”; „źródłem wszelkiej pociechy”. Bez Bożej pomocy i łaski, niewiele zdziałamy. Cud na jeziorze pokazuje nam tę prawdę. Uczniowie pracując nocą pod nieobecność Chrystusa, starali się na próżno. Stracili tylko czas i siły. Dopiero w obecności Chrystusa, kiedy nastał poranek i światło, mogli wyciągnąć na brzeg przepełnione sieci.

C. Działać

To Boże obdarowanie zachodzi przede wszystkim na gruncie wiary. Bóg chce nas wspomagać swoją łaską, chce nam błogosławić. Im bardziej spotykamy się z Nim na modlitwie, wsłuchujemy się w Jego głos i szukamy Jego woli, tym bardziej pozwalamy Bogu działać w naszym życiu. Spójrzmy na przykład Apostołów. Jan, umiłowany uczeń, jako pierwszy rozpoznał stojącego na brzegu Pana. To miłość sprawia, że duchowe poznanie szybciej rozjaśnia umysł. Dzieli się tym poznaniem z innymi uczniami, mówiąc: „To jest Pan!”. A co robi Piotr. Momentalnie rzuca się w pław do jeziora i płynie w kierunku Pana. Tak bardzo pragnie tego spotkania, że nie czeka na innych. Jan jest dla nas wzorem mistycyzmu w wierze, Piotr – gorliwości. Postawa uczniów może być dla nas inspiracją do tego, abyśmy również zabiegali o Janową zażyłość oraz Piotrową gorliwość w relacji z Panem. Praktyka pierwszych Piątków miesiąca z pewnością będzie w tym pomocna. Nabożeństwo to przemienia nasze serca – upodabnia do Serca Jezusowego. Serce Boże jest skarbnicą Bożych łask, z której możemy obficie czerpać. To Serce – jak modlimy się w litanii – jest „źródłem życia i świętości”; „źródłem wszelkiej pociechy”. Bez Bożej pomocy i łaski, niewiele zdziałamy. Cud na jeziorze pokazuje nam tę prawdę. Uczniowie pracując nocą pod nieobecność Chrystusa, starali się na próżno. Stracili tylko czas i siły. Dopiero w obecności Chrystusa, kiedy nastał poranek i światło, mogli wyciągnąć na brzeg przepełnione sieci.

4. Modlitwa wiernych

Do Boga, który nieustannie czuwa nad całym światem, zanośmy nasze prośby.

- Módlmy się za Kościół powszechny, by nie ustawał w głoszeniu światu orędzie Bożej miłości. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za sprawujących władzę, by czyni to zawsze z poszanowaniem człowieka i Bożych przykazań. *Ciebie prosimy...*

- Módlmy się za nawróconych podczas Wielkiego Postu, by trwali przy Boskim Sercu Jezusa. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za tych, którzy się źle mają na ciele i duszy, by doświadczyli Bożej obecności. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za zmarłych, by dostąpili życia wiecznego u boku Zmartwychwstałego. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za nas uczestniczących w tej Eucharystii, byśmy czerpali z niej duchową moc. *Ciebie prosimy...*

Wszchemogący Boże, którego Serce jest cierpliwe i wielkiego miłosierdzia, wysłuchaj naszych pokornych modlitw i umacniaj nas w walce ze słabościami. Przez Chrystusa, Pana naszego.

III. Adoracja wynagradzająca dla dorosłych

Jezu, Ty żyjesz prawdziwie w Eucharystii, w sprawowanej Mszy św., w tabernakulum. Dziś więc na naszej pierwszopiątkowej adoracji chcemy za św. Janem Ewangelistą powiedzieć „to jest Pan”.

A słowa te niech będą wyrazem naszej głębokiej wiary, że pod postacią chleba, w białej hostii, w monstrancji jest nasz Bóg i Pan.

To jesteś Ty, ten sam, któryś do końca nas umiłował i za nas oddał życie na krzyżu i ten sam, który Zmartwychwstał i tyle razy ukazywał się swoim najbliższym. To jest Pan, który nam towarzyszy w naszym codziennym życiu. Dziś Panie Jezu Chryste uwielbiamy Cię za Twą obecność pośród nas.

Litania do Serca Pana Jezusa

Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Jezusowemu

IV. Msza Święta z udziałem dzieci

1. Wstęp do Mszy św.

Chcemy dziś przypomnieć sobie, w I piątek kwietnia, że warto zawsze być przy Panu Jezusie. Chcemy być blisko Jego Serca, bo On potrzebuje naszej obecności.

2. Kazanie

– Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

– *Na wieki wieków. Amen.*

– Chrystus Zmartwychwstał!

– *Prawdziwie Zmartwychwstał!*

– Witam Was dzieci tym pięknym i radosnym pozdrowieniem w oktawie Świąt Zmartwychwstania Jezusa. Oktawa to 8 dni – przez te 8 dni świętujemy to, że Jezus powstał z martwych. Każdy z tych 8 dni ma być jak ostatnia niedziela – dniem świętowania zwycięstwa Jezusa nad śmiercią i grzechem. Odczytałem przed momentem Ewangelię zapisaną przez św. Jana, która opowiada o pewnym pięknym spotkaniu. Czy zapamiętaliście gdzie to spotkanie było? Co się wydarzyło? Kto z kim się spotkał?

– *Spotkanie odbyło się na Jeziorem (Tyberiadzkim).*

– Uczniowie Pana Jezusa, na czele z Piotrem, wsiedli do łodzi i chcieli łowić ryby.

– Czy ten połów ryb był udany?

– *Nie, nic nie złowili.*

– Nic nie złowili, macie rację. Łowili całą noc, byli rybakami, to był ich fach, ich zawód – a okazało się, że połów jest nieudany. Nic nie wyszło z ich pracy. Co się potem dzieje, gdy nastaje ranek?

– *Spotykają Jezusa, który pyta czy mają coś do jedzenia.*

– A czy oni wiedzą, że to jest Jezus?

– *Nie.*

– Nie wiedzą, nie rozpoznają Go, a jednak przystają na Jego propozycję. Co mieli uczynić i co się wydarzyło?

– *Mieli zarzucić sieci po prawej stronie łodzi. I złowili mnóstwo ryb, tak że nie mieli siły ich wyłowić. I wtedy rozpoznają, że to jest Jezus.*

– Tak, rozpoznają Jezusa. Piotr wskakuje do wody, płynie do brzegu, a pozostali płyną łodzią i ciągną za sobą łódź z rybami. Co spotykają na brzegu?

– *Na brzegu widzą ognisko, chleb i rybę. Jezus prosi ich, aby przynieśli ryby, które złowili, aby mogli się posilić.*

– Popatrzcie, że ta Ewangelia pokazuje nam wielką hojność Boga. Bóg jest tym, który ciągle daje – daje Siebie samego, daje dobro, daje miłość, daje opiekę, daje przebaczenie, daje Słowo – można tak wymieniać i wymieniać. Bóg jest hojny.

Chciałbym, żebyśmy pomyśleli dzisiaj o wynagrodzeniu w kontekście tej hojności Boga. Bo zobaczą, że Jezus w Ewangelii dzisiaj zostawia „stół” – dba o to, żeby uczniowie nie byli głodni. I Jezus tak dba o nas, chce żeby nasza dusza się Nim karmiła. Dlatego nam daje swoje Słowa. Dziś w Ewangelii też dał swoje Słowa – poprosił uczniów, aby zarzucili sieci. Czy oni to zrobili?

– *Tak. Postuchali Jezusa.*

– I co się wtedy wyda zryło?

– *Złowili wiele ryb, choć wcześniej nic im się nie udało.*

– To pokazuje, że słuchanie słów Jezusa, posłuszeństwo temu, co Jezus proponuje wyda piękne owoce. Ale trzeba zaryzykować i podjąć wysiłek. Co potem Jezus zaproponował uczniom?

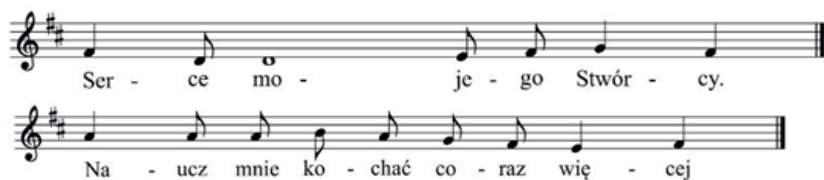
– *Rozpalili ognisko i smażył chleb i ryby.*

– Tak, a w czasie Mszy karmi nas Sobą – Swoim Ciałem i Krwią. Może dobrze byłoby byśmy wynagradzali Jezusowi za tych ludzi, którzy Go

nie słuchają – którzy uważają, że wiedzą lepiej, którzy nie chcą słuchać Boga, którzy nie chcą Go przyjmować. Czyli za tych, którzy nie dbają o życie Boże w sobie. Niech nasze przyjmowania Słów Jezusa i przyjmowanie Komunii będzie radością dla Jego Serca.

V. Adoracja wynagradzająca dla dzieci

Prośmy dziś Serce Jezusa, byśmy potrafili zawsze przy Nim być.

Serce mojego Stwórcy – *naucz mnie kochać coraz więcej*

Serce Bożego Syna

Serce dające Ducha Świętego

Serce będące pod sercem Maryi

Serce Dzieciątka Jezus

Serce posłuszne Rodzicom

Serce naszego Brata

Serce wiernego Przyjaciela

Serce najlepszego Przewodnika

Serce cierpliwego Nauczyciela

Serce Dobrego Pasterza

Serce cierpiące i zranione na krzyżu

Serce Zmartwychwstałego Pana

Serce bijące w Eucharystii

Serce przebaczące w spowiedzi świętej

Serce pełne miłości dla nas

Serce pragnące naszej świętości

Serce zawsze przy nas obecne

Serce pocieszające serca smutne

Serce pragnące naszego szczęścia

Pieśń na zakończenie:

Sercem kocham Jezusa, sercem kocham Jezusa.

Zawsze będę Go kochał. On pierwszy ukochał mnie.